

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 11.9.2014
COM(2014) 563 final

2014/0259 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

**jäsenvaltioiden valtuuttamisesta ratifioimaan Euroopan unionin edun mukaisesti
pakkotyötä koskevan Kansainvälisen työjärjestön vuoden 1930 yleissopimuksen vuoden
2014 pöytäkirja sosiaalipolitiikkaan liittyvien kysymysten osalta**

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Ehdotukset neuvoston päätöksiksi mahdollistavat sen, että jäsenvaltiot voivat ratifioida pakkotyötä koskevaan Kansainvälisen työjärjestön, jäljempänä 'ILO', vuoden 1930 yleissopimukseen kuuluvan pöytäkirjan, jäljempänä 'pöytäkirja'.

Pakkotyötä koskeva ILO:n vuoden 1930 yleissopimus (nro 29), jäljempänä 'yleissopimus', on yksi ILO:n kahdeksasta keskeisestä yleissopimuksesta, jotka muodostavat kansainväliset työtä koskevat perusnormit, ja sen katsotaan olevan ihmisoikeusasiakirja. Hyväksyessään yleissopimuksen vuonna 1930 Kansainvälinen työkonferenssi, jäljempänä 'työkonferenssi', kehotti sopimusvaltioita lakkauttamaan pakkotyön käytön mahdollisimman lyhyen ajan kuluessa ja määrittelemään sen rikokseksi. Silti vielä yli 80 vuotta myöhemmin ja huolimatta yleissopimuksen miltei maailmanlaajuisesta ratifioinnista pakkotyötä esiintyy edelleen, tosin eri muodoissa kuin niissä, jotka aiheuttivat runsaasti huolta 1900-luvun alkupuolella. ILO:n arvioiden mukaan vähintään 20,9 miljoonaa ihmistä eri puolilla maailmaa joutuu tekemään pakkotyötä.

Työkonferenssin 103. istunnossa hyväksytyn pöytäkirjan tavoitteena on puuttua sopimuksen täytäntöönpanossa oleviin puutteisiin, ehkäistä työvoiman hyväksikäyttötarkoituksessa tapahtuvaa ihmiskauppaa ja edistää pakkotyön uhrien suojelua ja korvausten maksamista uhreille.

Euroopan unioni on sitoutunut sekä sisä- että ulkosuhteissaan edistämään ihmisoikeuksia ja ihmisarvoista työtä ja hävittämään ihmiskaupan. Erityisen tärkeää pöytäkirjassa on se, että Euroopan unioni on sitoutunut myös edistämään lapsen oikeuksien suojelua ja sukupuolten tasa-arvoa, sillä naiset voivat olla erityisen alttiina tietyille pakkotyön muodoille. Työelämän oikeudet ovat olennainen osa ihmisarvoista työtä. Ratifioidessaan ILO:n yleissopimuksia ja niihin liittyviä pöytäkirjoja EU:n jäsenvaltiot lähettävät tärkeän signaalin EU:n politiikan johdonmukaisuudesta työelämän peruseriaatteiden ja -oikeuksien edistämisessä sekä työolojen parantamisessa kaikkialla maailmassa.

Osana ihmiskaupan hävittämiseen tähtäävää EU:n strategiaa¹ komissio kehotti lisäksi EU:n jäsenvaltioita ratifioimaan kaikki asiaa koskevat kansainväliset asiakirjat, sopimukset ja oikeudelliset velvoitteet. Näin ihmiskauppaan voidaan puuttua tehokkaammalla, koordinoitummalla ja johdonmukaisemmalla tavalla. Uhrien oikeuksien lujittaminen EU:ssa on myös ollut komission strateginen prioriteetti viime vuosina. Horisontaalisen uhrien oikeuksia koskevan direktiivin tarkoituksena on varmistaa, että rikoksen uhreilla on yhteisten vähimmäisvaatimusten mukaiset oikeudet poliisitutinnan ja tuomioistuinkäsittelyjen aikana. Pöytäkirja on katsottava osaksi tätä työtä.

Jäsenvaltioiden pöytäkirjan ratifioimistoimia mahdolliset haittaavat EU:n tason oikeudelliset esteet on siksi tarpeen poistaa EU:n tasolla. Pöytäkirjan sisältö ei aiheuta ongelmia unionin nykyisen säännösten kannalta.

Pöytäkirjan määräykset vahvistavat kansainvälistä oikeudellista kehystä asettamalla velvoitteita, joiden avulla ehkäistään pakkotyötä ja tarjotaan pakkotyön uhreille suojelua ja mahdollisuus oikeussuojakeinoihin, kuten korvauksiin.

Pöytäkirjan 1 ja 6 artiklassa ILO:n jäsenvaltioita vaaditaan luomaan kansallinen politiikka ja toimintasuunnitelma pakkotyön tehokasta ja pitkäaikaista poistamista varten ja ryhtymään

¹ Ihmiskaupan hävittämiseen tähtäävä EU:n strategia vuosiksi 2012–2016, COM(2012) 286, 19.6.2012.

toimiin pöytäkirjan määräysten soveltamiseksi yhteistyössä työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen kanssa.

Pöytäkirjan 2 artiklassa vahvistetaan toimenpiteet, jotka ILO:n jäsenvaltioiden on toteutettava pakkotyön ehkäisemiseksi; niihin kuuluvat

- etenkin erityisen suojattomiin ryhmiin sekä työnantajiin kohdistuva valistus ja tiedotus;
- sen varmistaminen, että pakkotyön torjumisen kannalta merkittävän lainsäädännön kattavuus ja täytäntöönpano koskevat kaikkia työntekijöitä ja talouden kaikkia aloja ja että työsuojelutarkastusyksiköitä vahvistetaan;
- ihmisten, erityisesti siirtotyöläisten, suojeleminen mahdollisilta väärinkäytöksiltä ja vilpiltä rekrytoinnissa ja työhönsijoituksessa;
- asianmukaisen huolellisuuden (*due diligence*) tukeminen sekä julkisen että yksityisen sektorin toiminnassa; ja
- pakkotyöhön joutumisen riskiä pahentaviin perimmäisiin syihin puuttuminen.

Pöytäkirjan 3 artiklassa määrätään, että pakkotyön uhrien tunnistamiseksi, vapauttamiseksi, suojelemiseksi, toipumisen edistämiseksi ja kuntouttamiseksi on ryhdyttävä tehokkaihin toimiin ja myös muuta apua ja tukea on tarjottava. Pöytäkirjan 4 artiklassa ILO:n jäsenvaltioita vaaditaan varmistamaan, että kaikilla uhreilla on mahdollisuus oikeussuojakeinoihin, kuten korvauksiin, ja että toimivaltaisilla viranomaisilla on oikeus olla syyttämättä uhreja laittomasta toiminnasta, johon heidät on pakotettu.

Lisäksi 5 artiklassa määrätään kansainvälisestä yhteistyöstä pakkotyön torjumiseksi ja poistamiseksi, ja 7 artiklalla yleissopimuksesta poistetaan siirtymämääräykset.

Pöytäkirjassa käsitellään sellaisia EU:n lainsäädännön aloja, jotka ovat jo pitkälle säänneltyjä.

Pakkotyön ehkäisemistä koskevissa pöytäkirjan määräyksissä käsitellään näkökohtia, jotka kuuluvat EU:n sosiaalipolitiikan alaan ja joita koskevassa EU:n lainsäädännössä² asetetaan työoloja koskevia vähimmäisvaatimuksia.

Uhrien suojelua ja oikeussuojakeinoja koskevissa pöytäkirjan säännöksissä käsitellään näkökohtia, jotka liittyvät rikosasioissa tehtävään oikeudelliseen yhteistyöhön ja joita koskevassa EU:n lainsäädännössä³ asetetaan ihmiskaupan ehkäisemistä ja uhrien oikeuksia koskevia vähimmäisvaatimuksia.

Jotkin pöytäkirjan osat liittyvät työntekijöiden vapaaseen liikkuvuuteen⁴ sekä turvapaikkaa ja maahanmuuttoa koskeviin sääntöihin⁵.

Edelleen pöytäkirja liittyy yhteiseen kauppapolitiikkaan, EU:n kansainvälisiin sopimuksiin, kehitysyhteistyöhön ja kauppasopimuksiin, joissa viitataan työelämän perusnormeihin, sekä

² Näihin kuuluvat: työnantajan velvollisuudesta ilmoittaa työntekijöille työ sopimuksessa tai työsuhteessa sovellettavista ehdoista annettu direktiivi 91/533/ETY ('kirjallinen ilmoitus'), vuokratyöstä annettu direktiivi 2008/104/EY sekä työterveyttä ja -turvallisuutta koskevat direktiivit, kuten puitedirektiivi 89/391/ETY, työaikadirektiivi 2003/88/EY, nuorten työntekijöiden suojelua koskeva direktiivi 94/33/ETY sekä äitiyssuojelua koskeva direktiivi 92/85/ETY.

³ Direktiivi 2011/36/EU ('ihmiskaupan ehkäiseminen'); direktiivi 2012/29/EU ('uhrien oikeudet').

⁴ SEUT-sopimuksen 45 artikla ja työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta unionin alueella annettu asetus N:o (EU) 492/2011.

⁵ Direktiivi 2004/81/EY ('uhreille myönnettävä oleskelulupa') ja direktiivi 2009/52/EY ('työnantajiin kohdistettavat seuraamukset'). Myös direktiivi 2008/115/EY ('palauttaminen'), direktiivi 2011/98/EU ('yhdistelmä lupa') ja direktiivi 2014/36/EU ('kausityöntekijät') liittyvät pöytäkirjan ja siihen liittyvän suosituksen tiettyihin määräyksiin.

ILO:n keskeisten yleissopimusten ratifiointiin ja tehokkaaseen täytäntöönpanoon EU:ssa ja EU:n ulkopuolisissa maissa.

2. INTRESSITAHOJEN KUULEMINEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

Ei sovelleta.

3. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

Pöytäkirja on oikeudellisesti sitova kansainvälinen sopimus, joka on ratifioitava ja joka liittyy yleissopimukseen. Pöytäkirja luo sopimuksen ratifioineisiin valtioihin sovellettavat oikeudelliset velvoitteet, ja sen voivat ratifioida ainoastaan yleissopimuksen ratifioineet valtiot.

ILO:ssa pöytäkirjan avulla yleissopimusta tarkistetaan osittain tai täydennetään yleissopimuksen mukauttamiseksi muuttuviin olosuhteisiin ja sen merkityksen lisäämiseksi. Yleissopimusten hyväksymistä ja ratifiointia koskevaa ILO:n peruskirjan 19 artiklan 4 kohtaa sovelletaan myös pöytäkirjaan.

Euroopan unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön⁶ ja erityisesti ILO:n yleissopimuksen tekemistä ja ratifiointia koskevan oikeuskäytännön⁷ mukaisesti jäsenvaltiot eivät voi päättää ratifioida pöytäkirjaa toimielinrakenteen ulkopuolella, koska jotkin pöytäkirjan osat kuuluvat unionin toimivaltaan.

EU itse ei voi kuitenkaan ratifioida ILO:n pöytäkirjaa, koska ILO:n sääntöjen mukaan ainoastaan valtiot voivat olla tällaisten pöytäkirjojen osapuolia.

Koska pöytäkirjan kohde kuuluu osittain unionin ja osittain jäsenvaltioiden toimivaltaan, EU:n toimielinten ja jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tehdäkseen yhteistyötä pöytäkirjan ratifioinnissa ja pöytäkirjasta johtuvien sitoumusten täytäntöönpanossa⁸.

Viime vuosikymmenen aikana neuvosto on jo valtuuttanut jäsenvaltiot ratifioimaan EU:n edun vuoksi viisi ILO:n yleissopimusta, jotka kuuluvat osittain unionin toimivaltaan⁹.

Pöytäkirjan soveltamisalaan kuuluvilla ihmiskaupan ehkäisemisen, uhrien suojelun ja työmarkkinapolitiikan eri osa-alueilla sääntely on jo edennyt niin pitkälle, etteivät jäsenvaltiot

⁶ Euroopan unionin tuomioistuimen AETR-tuomio, asia 22/70, 31.3.1971, Kok., 1971, 263; ks. myös SEUT-sopimuksen 3 artiklan 2 kohta, jossa nämä periaatteet on kodifioitu.

⁷ Euroopan unionin tuomioistuimen lausunto 2/91 kemikaaleja koskevasta yleissopimuksesta nro 170, 19.3.1993, Kok., 1993-I, s. 1061.

⁸ Euroopan unionin tuomioistuimen lausunto 2/91 (ks. edellinen alaviite), 36, 37 ja 38 kohta.

⁹ Neuvoston päätös 2005/367/EY, tehty 14 päivänä huhtikuuta 2005, jäsenvaltioille annettavasta valtuutuksesta ratifioida Euroopan yhteisön edun vuoksi merenkulkijoiden henkilöllisyystodistusta koskeva Kansainvälisen työjärjestön yleissopimus nro 185 (EUVL L 136, 30.5.2005, s. 1);

Neuvoston päätös 2007/431/EY?, tehty 7 päivänä kesäkuuta 2007, jäsenvaltioiden valtuuttamisesta ratifioimaan, Euroopan yhteisön edun vuoksi, merityötä koskeva Kansainvälisen työjärjestön vuoden 2006 yleissopimus (EUVL L 161, 22.6.2007, s. 63);

Neuvoston päätös 2010/321/EU, annettu 7 päivänä kesäkuuta 2010, jäsenvaltioiden valtuuttamisesta ratifioimaan, Euroopan unionin edun vuoksi, kalastusalan työtä koskeva Kansainvälisen työjärjestön vuoden 2007 yleissopimus (yleissopimus nro 188) (EUVL L 145, 11.6.2010, s. 12);

Neuvoston päätös 2014/52/EU, annettu 28 päivänä tammikuuta 2014, jäsenvaltioiden valtuuttamisesta ratifioimaan Euroopan unionin edun vuoksi työturvallisuutta kemikaaleja käytettäessä koskeva Kansainvälisen työjärjestön vuoden 1990 yleissopimus (yleissopimus nro 170);

Neuvoston päätös 2014/51/EU, annettu 28 päivänä tammikuuta 2014, jäsenvaltioiden valtuuttamisesta ratifioimaan Euroopan unionin edun vuoksi kotitaloustyöntekijöiden ihmisarvoista työtä koskeva Kansainvälisen työjärjestön vuoden 2011 yleissopimus (yleissopimus nro 189).

enää voi ulkosuhteissa toimia täysivaltaisina tällä alalla¹⁰. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimuksen) 82 artiklan 2 kohta ja 153 artikla muodostavat tärkeimmän oikeusperustan asiaa koskevalle EU:n lainsäädännölle, joka on yksityiskohtaisempi kuin pöytäkirjassa vahvistetut yleiset periaatteet.

Pöytäkirjan määräykset ja unionin säännöstössä näillä aloilla vahvistetut vähimmäisvaatimukset ovat yhteensopivat.

ILO:n peruskirjan 19 artiklan 8 kohdan mukaisesti pöytäkirjassa vahvistetaan vähimmäisvaatimukset. Unionin säännöstö noudattaa samaa lähestymistapaa. Tämä tarkoittaa sitä, että EU:n lainsäädäntö voi olla ILO:n normeja tiukempi ja päinvastoin¹¹.

Ehdotetuilla neuvoston päätöksillä näin ollen valtuutetaan jäsenvaltiot ratifioimaan unionin edun vuoksi ne pöytäkirjan osat, jotka kuuluvat unionin toimivaltaan, ja suositellaan niitä pyrkimään tekemään sen vuoden 2016 loppuun mennessä.

Ehdotus perustuu toisaalta SEUT-sopimuksen 218 artiklan 6 kohtaan, jota sovelletaan yhdessä SEUT-sopimuksen 82 artiklan 2 kohdan kanssa ja joka muodostaa tärkeimmän oikeusperustan oikeudellista yhteistyötä rikosasioissa koskevalle unionin lainsäädännölle, jolla on merkitystä käsiteltäessä ihmiskauppaa ja uhrien oikeuksia, ja toisaalta SEUT-sopimuksen 153 artiklan 2 kohdan toiseen alakohtaan, jota sovelletaan yhdessä SEUT-sopimuksen 218 artiklan 6 kohdan kanssa ja joka muodostaa tärkeimmän oikeusperustan työntekijöiden suojelua ja työolojen parantamista koskevalle unionin lainsäädännölle, jolla on merkitystä pakkotyön ehkäisemisessä.

Pöytäkirjalla on useita päämääriä, joita ei voida erottaa toisistaan ja joista mikään ei ole toiseen nähden toisarvoinen ja välillinen. Erityisesti pöytäkirjan tavoitteena ovat toisaalta ihmisarvoiset työolot ja toisaalta pakkotyön tai pakollisen työn uhrien suojelu ja rikoksentekijöiden rankaiseminen. Tämän vuoksi pöytäkirjan on perustuttava sekä SEUT-sopimuksen 82 artiklan 2 kohtaan että 153 artiklan 1 kohdan a ja b alakohtaan. Kahden oikeusperustan käyttäminen yhden päätöksen hyväksymisessä ei kuitenkaan ole mahdollista, jos näiden perustojen osalta määrätyt menettelyt ovat keskenään yhteensopimattomia.¹² Juuri tällaisesta tapauksesta on nyt kyse, koska rikosasioissa tehtävä oikeudellinen yhteistyö ei sido Tanskaa, minkä vuoksi äänimäärät neuvostossa eroavat. Näin ollen tarvitaan kaksi erillistä neuvoston päätöstä.

Pakkotyön tai pakollisen työn uhrien suojelun ja rikoksentekijöiden rankaisemisen tavoitteen kannalta SEUT-sopimuksen 82 artiklan 2 kohta on ainoa oikeusperusta, jolle nykyisen ehdotuksen olisi perustuttava. On totta, että pöytäkirjassa käsitellään myös pakkotyön tai pakollisen työn uhrien oleskeluoikeudellista asemaa siltä osin kuin tämä on tarpeen, jotta uhreilla olisi mahdollisuus asianmukaisiin ja tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin (ks. erityisesti pöytäkirjan 4 artikla). Tämä SEUT-sopimuksen 79 artiklaan liittyvä tarkoitus on kuitenkin ainoastaan liitännäinen, kun taas SEUT-sopimuksen 82 artiklan 2 kohtaan liittyvät ihmiskaupan ehkäisemisen ja torjumisen ja uhrien suojelun tavoitteet¹³ ovat yksilöitävissä pääasiallisesti tai määrääväksi tarkoitukseksi tai tekijäksi.

¹⁰ Euroopan unionin tuomioistuimen lausunto 2/91, 25 ja 26 kohta.

¹¹ Euroopan unionin tuomioistuimen lausunto 2/91, 18 kohta.

¹² Ks., viimeksi, 11. kesäkuuta 2014 annettu Euroopan unionin tuomioistuimen tuomio asiassa C-377/12, 34 kohta.

¹³ Ks. erityisesti rikoksen uhrien oikeuksia, tukea ja suojelua koskevista vähimmäisvaatimuksista 25 päivänä lokakuuta 2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/29/EU ja ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta sekä ihmiskaupan uhrien suojelemisesta 5 päivänä huhtikuuta 2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/36/EU, joka perustuu SEUT-sopimuksen 82 artiklan 2 kohtaan ja 83 artiklan 1 kohtaan. Pöytäkirjan 1 artiklan 1, 2 ja 3 kohta,

Komissio muistuttaa tässä yhteydessä, että se on toimittanut neuvostolle 14. huhtikuuta 2014 SEUT-sopimuksen 218 artiklan 3 ja 4 kohdan nojalla suosituksen neuvoston päätökseksi luvan antamisesta neuvottelujen aloittamiseen kansainvälisen työkonferenssin 103. istunnossa pakkotyötä koskevaa vuonna 1930 tehtyä Kansainvälisen työjärjestön sopimusta (nro 29) täydentävästä pöytäkirjasta ja asiaa koskeviksi neuvotteluohjeiksi (COM(2014) 238, 14.4.2014). Komissio muistuttaa lisäksi, että tästä suosituksesta on keskusteltu neuvoston työryhmän kokouksissa 5., 14. ja 16. toukokuuta 2014 ja että huolimatta useista yrityksistä päästä tyydyttävään ratkaisuun, Coreperin kokouksessa 23. toukokuuta 2014 päätettiin olla viemättä asiaa eteenpäin ja näin ollen olla toimittamatta päätösluonnosta neuvostolle hyväksyttäväksi. Tämän johdosta komissio antoi seuraavan julistuksen, joka on kirjattu Coreperin pöytäkirjaan:

Komissio palauttaa mieleen, että jäsenvaltioiden ja komission velvollisuutena on tehdä vilpittömästi yhteistyötä kaikissa olosuhteissa. Näiden päätösten puuttuminen johtaa tilanteeseen, joka on ristiriidassa perussopimusten kanssa, sillä jäsenvaltiot eivät ole oikeudellisesti vapaita tekemään oikeudellisia sitoumuksia unionin toimivaltaan kuuluvissa asioissa kansainvälisissä neuvotteluissa ilman unionin puitteissa tehtyjä päätöksiä. Komissio aikoo arvioida, mihin toimiin asiassa on ryhdyttävä. Komissio muistuttaa, että unionin toimivaltaa on kunnioitettava ja mahdollisia ristiriitaisuuksia unionin säännösten ja neuvottelujen kohteena olevien ILO:n välineiden välillä vältettävä ja että jäsenvaltioiden on toimittava ILO:ssa EU:n etujen mukaisesti.

Komissio toteaa myös, että huolimatta siitä, että mainittua päätösluonnosta ei ole hyväksytty, jäsenvaltiot ovat edenneet pakkotyötä koskevan yleissopimuksen vuoden 2014 pöytäkirjan neuvottelu- ja hyväksymisvaiheeseen ILO:ssa. Koska vuoden 2014 pöytäkirja on pakkotyötä koskevan yleissopimuksen kannalta tärkeä, komissio ehdottaa SEUT-sopimuksen 218 artiklan 6 kohdan perusteella, että jäsenvaltiot, jotka toimivat yhdessä unionin etujen mukaisesti, valtuutetaan ratifioimaan kyseinen pöytäkirja. Komissio painottaa samalla, että tämän ehdotuksen ei missään tapauksessa voida katsoa merkitsevän sitä, että komissio hyväksyy kyseisen pöytäkirjan hyväksymiseen ILO:ssa johtaneen menettelyn lainmukaisuuden.

2 artiklan a ja c alakohta, 3 artikla sekä 4 artiklan 1 ja 2 kohta koskevat suoraan mainittujen direktiivien soveltamisalaan kuuluvia asioita.

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

jäsenvaltioiden valtuuttamisesta ratifioimaan Euroopan unionin edun mukaisesti pakkotyötä koskevan Kansainvälisen työjärjestön vuoden 1930 yleissopimuksen vuoden 2014 pöytäkirja sosiaalipolitiikkaan liittyvien kysymysten osalta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 153 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan yhdessä sen 218 artiklan 6 kohdan a–v alakohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin puoltavan lausunnon¹⁴

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan unioni kannattaa sellaisten työtä koskevien kansainvälisten yleissopimusten ratifiointia, jotka Kansainvälinen työjärjestö on luokitellut ajan tasalla oleviksi, sillä näin tuetaan Euroopan unionin pyrkimyksiä edistää ihmisoikeuksia ja ihmisarvoista työtä kaikille sekä hävittää ihmiskauppa sekä unionissa että sen ulkopuolella, missä työelämän perusperiaatteiden ja -oikeuksien suojeleminen on keskeinen näkökohta.
- (2) Kansainvälisen työjärjestön, jäljempänä 'ILO', pakkotyötä koskevan vuoden 1930 yleissopimuksen vuoden 2014 pöytäkirjan, jäljempänä 'pöytäkirja', säännöistä osa kuuluu SEUT-sopimuksen 153 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti unionin toimivaltaan. Jotkin pöytäkirjan säännöistä kuuluvat jo erityisesti sosiaalipolitiikkaan koskevan EU:n säännösten piiriin¹⁵.
- (3) Näin ollen jäsenvaltiot eivät voi tehdä sitoumuksia pöytäkirjan näiden osien osalta Euroopan unionin toimielinrakenteen ulkopuolella¹⁶.
- (4) ILO:n peruskirjan yleissopimusten hyväksymistä ja ratifiointia koskevaa 19 artiklan 4 kohtaa sovelletaan myös pöytäkirjaan, joka on sitova kansainvälinen sopimus, joka on ratifioitava ja joka liittyy yleissopimukseen.
- (5) Euroopan unioni ei voi ratifioida pöytäkirjaa, koska ainoastaan valtiot voivat olla sen osapuolia.

¹⁴ EUVL C , , s .

¹⁵ Erityisesti pöytäkirjan 1 artiklan 1 kohta ja 2 artiklan a ja d alakohta koskevat asioita, joita säädellään työnantajan velvollisuudesta ilmoittaa työntekijöille työsopimuksessa tai työsuhteessa sovellettavista ehdoista annetulla direktiivillä 91/533/ETY ('kirjallinen ilmoitus'), vuokratyöstä annetulla direktiivillä 2008/104/EY sekä työterveyttä ja -turvallisuutta koskevilla direktiiveillä, joihin kuuluvat puitedirektiivi 89/391/ETY, työaikadirektiivi 2003/88/EY, nuorten työntekijöiden suojelua koskeva direktiivi 94/33/ETY ja äitiyssuojelua koskeva direktiivi 92/85/ETY.

¹⁶ Euroopan unionin tuomioistuimien asia 22/70, komissio v. neuvosto ("AETR"), Kok. 1971, s. 263, 22 kohta, lausunto 2/91 ('ILO'), Kok. 1993-I, s. 1061, 26 kohta, ja asia C-45/07, komissio v. Kreikka, Kok. 2009, s. I-701, 31 kohta.

- (6) Sen vuoksi on tarpeen, että jäsenvaltiot, jotka toimivat yhdessä unionin etujen mukaisesti, valtuutetaan ratifioimaan pöytäkirja unionin toimivaltaan kuuluvilta osilta SEUT-sopimuksen 153 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti.
- (7) Pöytäkirjaluonnoksen muiden kuin sosiaalipolitiikkaan liittyvien määräysten osalta hyväksytään päätös samanaikaisesti tämän päätöksen kanssa.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Jäsenvaltiot valtuutetaan ratifioimaan pakkotyötä koskevan Kansainvälisen työjärjestön vuoden 1930 yleissopimuksen vuoden 2014 pöytäkirja Euroopan unionille SEUT-sopimuksen 153 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan nojalla annettuun toimivaltaan kuuluvilta osilta.

2 artikla

Jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarvittavat toimet yleissopimuksen ratifiointikirjojensa tallettamiseksi Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan huostaan mahdollisimman pian ja mielellään ennen 31 päivää joulukuuta 2016.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*